

Bemærkninger til forslaget

Med ca. 300.000 arbejdsløse og en udlandsgæld, der fortsat stiger, er tiden for længst inde til, at Danmark omsider ophører med den tosseghed, der i alt for mange år har været kendetegnet for dansk politik.

Vel vidende at politiske modstandere af mangel på fornuftige og saglige modargumenter måske vil beskyldte forslagsstillerne for både det ene og andet og således fordreje kendsgerningerne, skal i det følgende gives en kort, men realistisk beskrivelse af fremmedarbejdernes ankomst og midlertidige ophold i Danmark.

I slutningen af tresserne og begyndelsen af halvfjerdserne var vi her i landet i den lykkelige situation ikke alene at have fuld beskæftigelse, men tilmed behov for yderligere arbejdskraft. Andre steder i verden, f.eks. i Tyrkiet, Pakistan og Jugoslavien, var forholdene lige modsat. Der gik tusinder og atter tusinder af arbejdsløse rundt, fordi udbuddet af arbejdspladser slet ikke stod mål med de mange ledige, der gerne ville i arbejde.

Naturligt nok gav dette paradoksproblem sammenfaldende interesser. Danske virksomheder kunne ved midlertidig ansættelse af udlændinge få deres arbejdskraftbehov dækket, og fremmedarbejderne fik ikke alene et job, men også en enorm chance for at forhøje deres og familiens levestandard betydeligt, fordi lønnen og ansættelsesvilkårene var langt bedre her end i deres hjemlande.

Når man ser bort fra enkelte småepiser, fungerede ordningen tilfredsstillende. I den forbindelse er det meget vigtigt at notere sig, at fremmedarbejderne naturligvis ikke var forpligtet til at forbli-

ve her i landet i en årrække, ligesom de fremmede selvfølgelig heller ikke blev lovet, at de ville blive forsørget for livstid, fordi de mod rundhåndet betaling udførte et midlertidigt job.

På nøjagtig samme måde, som de danskere, der udfører kortvarige job i udlandet, normalt vender hjem, når arbejdet er udført, burde de fremmedarbejdere, der ikke længere kan forsørge sig og sine, men lever af offentlig bistand, for længst være vendt tilbage til deres hjemlande. Dermed menes ikke, at Danmark skal være et lukket land. Tværtimod skal de, der for egne midler ønsker at leve og virke her, være velkomne.

Et par andre eksempler på fremskridtspartiets brede internationale forståelse og bekæmpelse af enhver form for diskrimination er blevet dokumenteret ved, at partiet altid har kæmpet for afvikling af de adoptionsrestriktioner, der findes mod farvede børn. Endvidere har fremskridtspartiet flere gange bekæmpet de hjemlige racister, der har forhindret idrætsfolk fra fremmede lande i at deltage i idrætsarrangementer i Danmark.

Forslagsstillerne ønsker ikke med fremsættelsen af dette forslag at ændre de internationale forpligtelser, som Danmark har – for eksempel i kraft af samarbejdet i Norden og i EF. Imidlertid vil forslagens vedtagelse og gennemførelse naturligvis indebære, at nogle af de socialkonventioner, Danmark har med lande uden for Norden og EF, skal ændres. Forslaget er et forsvar for dansk økonomi og dermed et farvel til den naivitet, der præger dem, der tror, at Danmark for lånte penge skal fortsætte med at være socialkontor for alverdens lande.